

УДК 685.171

Н. Ю. Канцедал,
магістрант спеціальності "Облік і оподаткування", Харківський торговельно-економічний
інститут Київського національного торговельно-економічного університету
 ORCID ID: 0000-0003-4942-8713

І. М. Клімович,
старший викладач кафедри економіки та обліку,
Харківський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету, м. Харків
 ORCID ID: 0000-0002-2351-0076

В. І. Ганін,
к. е. н., професор кафедри міжнародної економіки та фінансів,
Харківський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету
 ORCID ID: 0000-0003-4257-3723

DOI: 10.32702/2306-6806.2019.11.103

ОКРЕМІ ПИТАННЯ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

N. Kantsedal,
Master's degree speciality Accounting and Taxation, Kharkiv Institute of Trade
and Economics of Kyiv National University of Trade and Economics
I. Klimovich,
Senior teacher of Department of Economics and Accounting, Kharkiv Institute of Trade
and Economics of Kyiv National University of Trade and Economics, Kharkiv
V. Ganin,
PhD in Economics, Professor of Department of Ministry of Natural Resources,
Kharkiv Institute of Trade and Economics of Kyiv National University of Trade and Economics

SINGLE QUESTIONS OF MANAGEMENT OF CURRENT ASSETS ENTERPRISES

У статті досліджено питання формування обліково-аналітичного забезпечення обліку оборотних активів підприємства для прийняття управлінських рішень та розкрито основні аспекти цього процесу. Розглянуто значення та сутність поняття оборотних активів, формування та обґрунтування між системами бухгалтерського обліку та аналізу.

Зроблено визначення потреби в оборотних коштах, їх складу, структури, джерел формування для різноманітних потреб користувачів у системі управління.

Досліджено теоретичні аспекти управління оборотними активами, визначено доцільність врахування впливу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища на вибір політики управління складовими оборотних активів: виробничими запасами, готовою продукцією, поточної дебіторською заборгованістю, грошовими коштами, поточними фінансовими інвестиціями.

Дослідження економічної сутності оборотних активів та їх класифікація для потреб управління дозволяє вивчити їх особливості та виробити на їх основі план організації оборотних активів на підприємстві, що включає визначення потреби в оборотних коштах, їх складу, структури, джерел формування.

Зроблено критичний аналіз, що оборотні активи й оборотний капітал — це дві категорії, які характеризують одні й ті ж об'єкти: дебіторську заборгованість, грошові кошти, короткострокові фінансові вкладення і запаси, але водночас різняться.

Встановлено, оборотні активи як вартісна категорія — це вартість, авансована у кругообіг виробничих оборотних фондів та фондів обігу для забезпечення неперервності процесу виробництва та обігу.

Встановлено, у сучасному господарстві склад і структура оборотних активів різняться й залежать від галузі, складу витрат, виду продукції, що випускається, особливостей матеріально-технічного постачання. У виробничій сфері, а також у торгівлі найбільшу питому вагу в оборотних активах мають запаси.

Досліджено, що теоретичні поняття оборотних активів, що були здійсненні, та отримане уточнене пояснення цієї категорії визначають ключові аспекти в формуванні даної дефініції як економічної категорії. Встановлено, проводячи аналіз оборотних активів, необхідно їх розрізняти по ролі в створенні продукту — оборотні активи у сфері виробництва та інші оборотні активи.

Встановлено, практична реалізація управлінських рішень багато в чому залежить від забезпечення інформаційного середовища, достовірність формування якого залежить від правильного вибору методів класифікації об'єктів управління, значна частка яких належить оборотним активам.

In article are investigated a question of formation of registration and analytical ensuring accounting of current assets of the enterprise for adoption of management decisions and it is disclosed the main aspects of this process. It is considered values and essence of a concept of current assets, formation and justification between the systems of accounting and the analysis.

It is made definitions of need for current assets, their structure, structure, formation sources for various needs of users for a control system.

It is investigated theoretical to aspects of management of current assets it is defined expediency of taking note of factors external and internal environments at choice of policy of management of components of current assets: production stocks, finished goods, current receivables, money, and current financial investments.

Researches of economic essence of current assets and their classification for needs of management, allows to study their features and to develop on their basis the plan of the organization of current assets at the enterprise that includes definition of need for current assets, their structure, structure, formation sources.

It is made the critical analysis that current assets and working capital it is two categories which characterize the same objects: receivables, money, short-term financial investments and stocks, but at the same time differ.

It is established that current assets as a value category is the value advanced into the circulation of production circulating and circulation funds to ensure the continuity of the production and circulation process.

It is established that in the modern economy the composition and structure of current assets differ and depend on the industry, cost structure, type of output, features of logistics. In the manufacturing sector as well as in trade, stocks hold the largest share in current assets.

It is investigated that theoretical concepts of current assets that were implementation, and received specified explanations of this category define key aspects in formation of this definition as economic category.

It is established that when analyzing current assets, it is necessary to distinguish them by their role in product creation — current assets in the sphere of production and other current assets.

It is established, implementation of management decisions in many respects depends on providing the information environment, the reliability formation of which depends on a right choice of methods of classification about "conducting management which considerable share belongs to current assets."

*Ключові слова: оборотні активи, класифікація, ліквідність, управління, підприємство.
Key words: current assets, classification, liquidity, managements, enterprise.*

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Ефективність управління оборотними активами підприємства істотно впливає на результати господарської діяльності й обумовлюється зовнішніми та внутрішніми факторами. Для нормального функціонування підприємств потрібно, щоб їх власники, приймаючи рішення, мали правдиву й об'єктивну інформацію про майно, фінансовий стан і результати роботи. Таку інформацію надає система бухгалтерського обліку.

Особливої актуальності набуває проблема подальшого вдосконалення методики аналізу оборотних активів, які є наймобільнішим складником ресурсів підприємства. Від ступеня ефективності використання оборотних активів залежить стан суб'єкта господарювання.

Виявлення економічної сутності оборотних активів та їх класифікація для потреб управління дозволяє вивчити особливості обліку та виробити на їх основі план організації оборотних активів на підприємстві, що включає визначення потреби в оборотних коштах, їх складу, структури, джерел формування.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання, присвячені значенню та сутності обліку та аналізу оборотних активів досліджувалися в працях багатьох зарубіжних та вітчизняних науковців. Вагомий внесок у розробку теоретичних і практичних аспектів обліку та аналізу оборотних активів внесли провідні вітчизняні дослідники О.С. Бородкін, Ф.Ф. Бутинець, Б.І. Валуєв, А. М. Герасимович, В. І. Ганін та ін.

Відаючи належне істотним науковим розробкам вищевказаних вчених, слід акцентувати увагу на проблемі класифікації оборотних активів, оцінки ефективності їх використання, вдосконалення системи контролю.

Формування ефективної системи обліково-аналітичного забезпечення обліку та аналізу оборотних активів, з метою оперативного прийняття управлінських рішень потребує подальшого дослідження.

ВИДІЛЕННЯ НЕ ВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, ЯКИМ ПРИСВЯЧЕНО СТАТТЮ

Розвиток ринкових відносин в Україні вимагає нових підходів до управління економікою як на макrorівні, так і на рівні окремих підприємств. Особливого значення набувають проблеми створення таких механізмів управління фінансами підприємств, які б відповідали

ринковим умовам господарювання та забезпечували достатній рівень платоспроможності, ліквідності, прибутковості. У сучасних умовах для більшості вітчизняних підприємств типовим наслідком кризових явищ їхнього економічного розвитку стала нестача необхідного обсягу оборотних активів, що істотно позначається на ефективності господарювання. Низька забезпеченість виробничих підприємств оборотними активами супроводжується низьким рівнем їх використання.

У системі обліково-аналітичного забезпечення управління оборотними активами підприємства формуються певні види фінансової та нефінансової інформації, які є основними джерелами даних, що використовуються під час прийняття управлінських рішень. Особлива увага приділялася питанням вивчення впливу організації та методики основ формування обліково-аналітичного забезпечення процесу ефективного використання оборотних активів підприємств.

МЕТА СТАТТІ

Головною метою дослідження є вивчення теоретичних засад та розробка практичних рекомендацій, спрямованих на вдосконалення обліково-аналітичного забезпечення процесу ефективного використання оборотних активів, здійснити критичну оцінку класифікації оборотних активів підприємства, розробити практичні рекомендації з її поліпшення відповідно до потреб користувачів у системі управління.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Останнім часом інтерес вітчизняних вчених до обліку оборотних активів та ефективності її використання поживався. Відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності" (далі — НП(С)БО) оборотні активи — це гроші та їх еквіваленти, що не обмежені у використанні, а також інші активи, призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

У свою чергу, згідно з Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 1 "Подання фінансової звітності" (далі — МСБО) [1] оборотні активи трактують як "поточні". Поточними визнають активи, що:

— можуть бути реалізованими чи спожитими у нормальному операційному циклі;

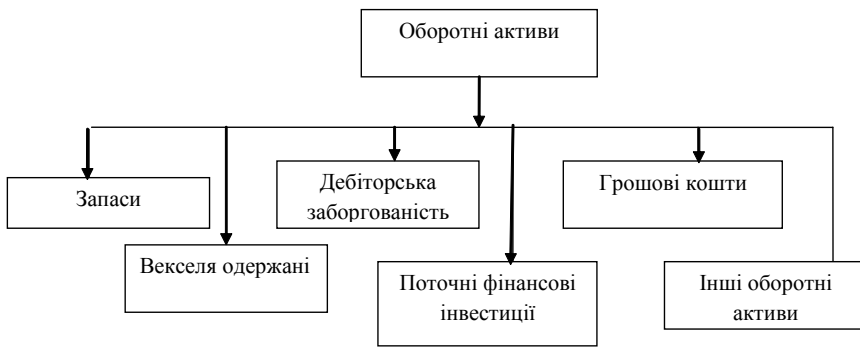

Рис. 1. Склад оборотних активів

Джерело: розроблено авторами за [7].

- утримуються в основному з метою продажу;
- можуть бути реалізованими протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів, за умови що немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Активи — це усе чим володіє підприємство: готівка, дебіторська заборгованість, майно підприємства. В інших наукових виданнях під ними розуміють ресурси, які перебувають у розпорядженні підприємства і використання яких веде до збільшення економічних вигід у майбутньому.

Активи — це економічні ресурси підприємства у формі сукупних майнових цінностей, які використовуються у господарській діяльності з метою одержання прибутку.

Активи — це сукупність ресурсів, які використовуються підприємством в процесі господарської діяльності, підлягають ефективному контролю, що сприяє отриманню економічних благ у майбутньому [1].

Оборотні активи — сукупність майнових цінностей підприємства, що обслуговують поточний господарський процес і повністю споживаються протягом одного виробничого циклу.

Оборотні кошти складають значну частину ресурсів комерційних організацій, тому важлива роль відводиться поліпшенню їх використання. Однією з умов безперервності діяльності підприємства є постійне відновлення його матеріальної основи [7, с. 224].

Значення "оборотні активи" та "оборотний капітал" часто ототожнюються, хоча оборотні активи переробляються і витрачаються у виробничій діяльності підприємства, на перевагу оборотного капіталу, що лише авансується. Слід виокремити, що не вся кількість авансованих грошових коштів трансформуються на капітал, а лише та, що забезпечує економічний, соціальний або екологічний результат. Тому можна зробити висновок, що оборотні активи й оборотний капітал — це дві категорії, які характеризують одні й ті ж об'єкти: дебіторську заборгованість, грошові кошти, короткострокові фінансові вкладення і запаси, але водночас різняться.

Проводячи аналіз оборотних активів, необхідно їх розрізнити за роллю в створенні продукту — оборотні активи у сфері виробництва та інші оборотні активи. Оборотні активи, що відносяться до сфери виробництва, включають виробничі запаси матеріальних цінностей і незавершене виробництво. До інших оборотних активів відносяться активи, що обслуговують процес реалізації: готова продукція, товари, грошові кошти, товари відвантажені, дебіторська заборгованість. Торгові підприємства, якщо вони не здійснюють виробничу діяльність, мають тільки товари та інші оборотні активи.

У процесі аналізу вивчають стан і динаміку оборотних активів, їх розмір, структуру, причини зміни, ефек-

тивність використання, джерела формування. Якщо по окремих видах оборотних активів встановлено нормативи, то аналіз проводять і в зіставленні з ними [2 с. 72—78].

Оборотні активи — термін, який визначено як найменування другого розділу активу бухгалтерського балансу, тобто до оборотних активів відносяться ті активи, які у бухгалтерському балансі відображаються у його другому розділі. До основних елементів оборотних активів належать: запаси, дебіторська заборгованість, поточні фінансові інвестиції, грошові кошти та їх еквіваленти, витрати майбутніх періодів [1].

Оборотні активи як вартісна категорія — це вартість, авансована у кругообіг виробничих оборотних фондів та фондів обігу для забезпечення неперервності процесу виробництва та обігу.

Склад оборотних активів підприємства представлено на рисунку 1.

В економічній літературі існують інші погляди на сутність оборотних активів. Одні економісти трактують їх як "грошові кошти, авансовані в оборотні виробничі фонди та фонди обігу", інші вважають, що оборотні активи — це частина капіталу підприємства, вкладена в його поточні активи, або це кошти, авансовані для створення оборотних виробничих активів та активів обігу [4, с. 282].

Таким чином, можна зробити висновок що, оборотні активи включають як матеріальні, так і грошові ресурси. Тому ототожнювати їх тільки з грошовими коштами економічно не обгрунтовано. В організації оборотних активів слід розрізнити склад і структуру. Розуміння поняття оборотних активів на підприємстві, їх специфіки та структури дозволяє не лише краще управляти ними, але і концентрувати увагу саме на тих ділянках, де повинно бути забезпечено найефективніше їх використання.

Цілеспрямоване управління рухом оборотних активів підприємства визначає необхідність попередньої їх класифікації. В економічній літературі пропонують класифікувати оборотні активи за такими ознаками: за принципом організації, за місцем у процесі виробництва, за джерелами формування, за складом і структурою.

За принципом організації оборотні активи поділяються на нормовані і ненормовані. До нормованих належать ті оборотні активи, які вкладено в матеріальні цінності, постійно необхідні підприємству як безпосередньо для виробництва продукції, так і для створення резервних запасів, що забезпечують безперервність виробництва. До ненормованих належить та частина оборотних активів, що виникає в ході господарської діяльності і необхідна для її підтримання (дебіторська заборгованість, грошові кошти тощо) [6, с. 191].

За іншою класифікаційною ознакою оборотні активи знаходяться в процесі виробництва і в сфері обігу. Перші покликані обслуговувати сферу виробництва — тобто процес виготовлення продукції, де створюються життєві блага для всього суспільства. За рахунок оборотних виробничих активів створюються необхідні запаси сировини, матеріалів, палива, запасних частин тощо. Другі обслуговують сферу обігу, до них належать кошти, що вкладені в запаси готової продукції, кошти в розрахунках і грошові активи підприємств.

За джерелами формування оборотні активи поділяються на власні і позикові. За рахунок власних джерел забезпечуються постійні потреби підприємства, тобто створення поточних запасів сировини, матеріалів, палива, напів фабрикатів та ін. За рахунок позикових джерел забезпечуються тимчасові потреби підприємства в грошових ресурсах [5].

Структура оборотних активів — це співвідношення окремих елементів оборотних активів у їх загальному обсязі. У народному господарстві склад і структура оборотних активів різняться й залежать від галузі, складу витрат, виду продукції, що випускається, особливостей матеріально-технічного постачання тощо. У виробничій сфері, а також у торгівлі найбільшу питому вагу в оборотних активах мають запаси.

Склад і структура оборотних активів не однакові в різних галузях і підгалузях економіки.

Крім розподілу за складом, класифікує оборотні активи ще і за такими ознаками:

- за місцем і роллю в процесі відтворення розрізняють оборотні активи в сфері виробництва і в сфері обігу;

- за ступенем планування оборотні активи поділяються на нормовані і ненормовані;

- за джерелами формування оборотні активи діляться на власні, позикові і залучені.

За характером фінансових джерел формування виділяють валові, чисті та власні оборотні активи.

Валові оборотні активи характеризують загальний їх обсяг, сформований за рахунок як власного, так і позикового капіталу.

Чисті оборотні активи характеризують ту частину їх обсягу, що сформована за рахунок власного і довгострокового позикового капіталу.

Суму чистих оборотних активів розраховують за формулою (1):

$$OA = BA - KFZ \quad (1),$$

де OA — сума чистих оборотних активів підприємства;

BA — сума валових оборотних активів підприємства;
KFZ — короткострокові поточні фінансові зобов'язання підприємства.

Власні оборотні активи характеризують ту частину, що сформована за рахунок власного капіталу підприємства.

Суму власних оборотних активів підприємства розраховують за формулою (2):

$$BOA = BA - DPK - KFZ, \quad (2),$$

де BOA — сума власних оборотних активів підприємства;

BA — сума валових оборотних активів підприємства;
DPK — довгостроковий позиковий капітал, інвестований в оборотні активи підприємства;

KFZ — короткострокові фінансові зобов'язання підприємства.

Структура оборотних активів — це питома вага вартості окремих статей оборотних виробничих фондів і фондів обігу в загальній сумі оборотних активів.

У сучасній економічній літературі зустрічаються два найпоширеніші типи класифікації оборотних активів: загальний і деталізований. Так званий загальний тип класифікації пропонує таке групування оборотних активів який наведений на рисунку 2.

Запаси сировини, матеріалів і напівфабрикатів — вид оборотних активів, який характеризує обсяг вхідних матеріальних їх потоків у формі запасів, що забезпечують виробничу діяльність підприємства.

Запаси готової продукції — вид оборотних активів, який характеризує обсяг вихідних матеріальних їх потоків у формі запасів виробленої продукції, призначеної для реалізації.

Поточна дебіторська заборгованість — сума заборгованості на користь підприємства, представлена поточними фінансовими зобов'язаннями юридичних і фізичних осіб з розрахунків за товари, роботи, послуги, видані аванси та ін.

Грошові активи — це залишки грошових коштів у національній та іноземній валюті, короткострокові високоліквідні фінансові інвестиції [7, с. 528].

Оборотні активи, що обслуговують виробничий цикл підприємства — це сукупність оборотних активів

підприємства у формі запасів сировини, матеріалів, напівфабрикатів, обсягу незавершеної продукції та запасів готової продукції.

Оборотні активи, що обслуговують фінансовий цикл підприємства — це сукупність усіх товарно-матеріальних запасів і суми поточної дебіторської заборгованості за вирахуванням суми поточної кредиторської заборгованості.

Постійна частина оборотних активів — це незмінна частина оборотних активів, яка не залежить від сезонних та інших коливань операційної діяльності підприємства й не пов'язана з формуванням запасів товарно-матеріальних цінностей сезонного зберігання, дострокового завезення та цільового призначення [3, с. 212].

Змінна частина оборотних активів — це частина оборотних активів, яка впродовж року варіює частинами й пов'язана із сезонним зростанням обсягу виробництва та реалізації продукції, необхідністю формування в певні періоди господарської діяльності підприємства запасів товарно-матеріальних цінностей сезонного зберігання, достроковим завезенням та цільовим призначенням.

Що ж стосується класифікації оборотних активів за ступенем ліквідності, то варто відзначити, що найбільш ліквідними є: грошові ресурси та поточні фінансові інвестиції. До середньо ліквідних оборотних активів варто віднести: відвантажена готова продукція, поточна дебіторська заборгованість. Низько ліквідні оборотні активи включають: виробничі запаси, незавершене виробництво, готова продукція.

Віднесення матеріалізованих форм оборотних активів до середньо ліквідних або низько ліквідних залежить від конкретної ситуації, що склалася в певний звітний період діяльності підприємства, і не є чітко встановленим. Це пояснюється тим, що частина матеріалізованого оборотного капіталу, найвіддаленіша від моменту реалізації, вірогідніше підлягає втраті у результаті зміни умов функціонування підприємства. Таким чином, ліквідність матеріалізованих оборотних активів є важливим фактором, що впливає на коливання рівня ризику при використанні [2, с. 44].

Високоліквідні активи (грошові ресурси) забезпечують платоспроможність і стабільний фінансовий стан підприємства, менш ліквідні активи — безперебійний процес виробництва та реалізації продукції. Саме тому підприємство має збалансувати розміщення оборотних активів у високоліквідні та середньо ліквідні.

Тому відповідно до рівня ліквідності поділимо оборотні активи на такі види:

- абсолютно ліквідні оборотні активи (поточні фінансові інвестиції, гроші та їх еквіваленти);

- швидколіквідні оборотні активи (дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги; дебіторська заборгованість за розрахунками; інша поточна дебіторська заборгованість);

- малоліквідні оборотні активи (запаси, поточні біологічні активи, витрати майбутніх періодів).

Оборотні активи, як і інші фінансові категорії, розкривають свою суть також у разі виконання відповідних функцій: виробнича, платіжна-розрахункова. Можна зробити висновок, що практична реалізація управлінських рішень багато в чому залежить від забезпечення інформаційного середовища, достовірність формування якого залежить від правильного вибору методів класифікації об'єктів управління, значна частка яких належить оборотним активам.

Теоретичні дослідження поняття оборотних активів, що були здійснені, та отримане уточнене пояснення цієї категорії визначають ключові аспекти в формуванні цієї дефініції як економічної категорії. Безпомилкове розуміння сутності оборотних активів має велике практичне значення, адже правильне сприйняття економічної термінології, полегшує роботу кожного суб'єкта господарювання, здійснює допомогу в стеженні

та виявленні взаємозалежності між різними факторами виробничо-господарської діяльності, що у подальшому дає можливість не лише раціонально споживати наявні фінансові ресурси, а й будувати правильні економічні прогнози щодо доцільності використання та управління оборотними активами підприємства.

ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ З ПРОВЕДЕНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Проведене дослідження щодо обліку та аналізу оборотних активів дає змогу зробити висновок, що існують проблемні питання у частині теоретико-методологічного та практичного застосування окремих облікових процедур.

Досліджено, що оборотні активи, як і інші фінансові категорії, розкривають свою суть також у разі виконання відповідних функцій: виробничої, платіжно-розрахункової.

Теоретичні дослідження поняття оборотних активів, що були здійснені, та отримане уточнене пояснення цієї категорії визначають ключові аспекти в формуванні даної дефініції як економічної категорії.

Практична реалізація управлінських рішень багато в чому залежить від забезпечення інформаційного середовища, достовірність формування якого залежить від правильного вибору методів класифікації об'єктів управління, значна частка яких належить оборотним активам.

Проаналізувавши узагальнену класифікацію оборотних активів, виявили, що відповідно до рівня ліквідності оборотні активи класифікують багато економістів, однак серед них відсутня єдність щодо видів оборотних активів за цією класифікаційною ознакою.

Найбільш оптимальним, на нашу думку, буде поділ цього виду активів на абсолютно ліквідні оборотні активи: поточні фінансові інвестиції, гроші та їх еквіваленти, швидколіквідні оборотні активи: дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги; дебіторська заборгованість за розрахунками; інша поточна дебіторська заборгованість; малоліквідні оборотні активи (запаси, поточні біологічні активи, витрати майбутніх періодів).

Література:

1. Міжнародні стандарти фінансової звітності та бухгалтерського обліку. — Київ: Сварог, 2017. — 734 с.
2. Бутинець Т.А. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу / Т.А. Бутинець. — Житомир: Житомирський держ. технол. університет, 2014.
3. Бондар Н.Н. Экономика предприятия: навчальний посібник / Н.Н. Бондар. — Київ: Бібліопр, 2017.
4. Вахрушина М.А. Анализ финансовой отчетности: вузовский учебник / М.А. Вахрушина. — Москва, 2015. — 432 с.
5. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: закон України від 16.07.1999 № 996-XIV (в редакції від 30.09.2015р.) [Електронний ресурс]: Верховна Рада України. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
6. Нечай Н.М. Облікова політика: навчальний посібник / Н.М. Нечай. — Київ: Знання, 2015. — 432 с.
7. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навчальний посібник / Г.В. Савицька. — Київ: Знання, 2009 — 662 с.

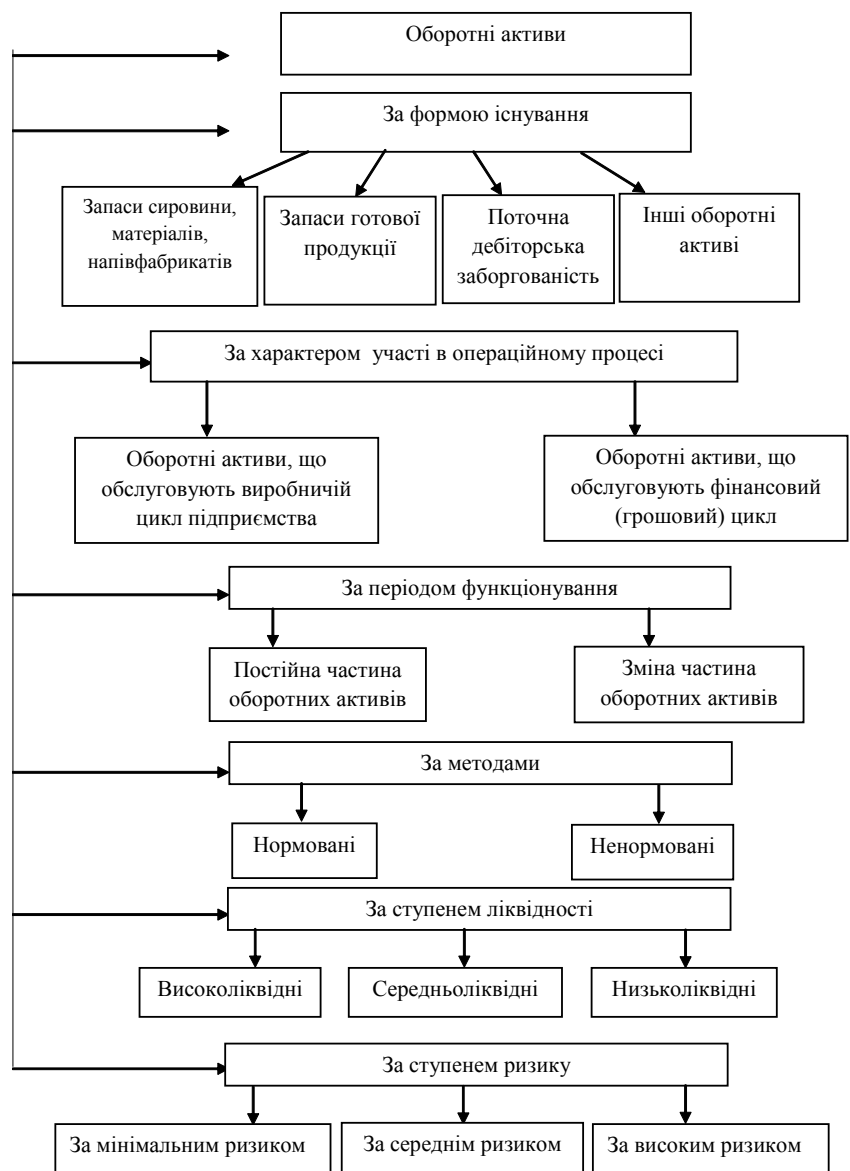

Рис. 2. Класифікація оборотних активів підприємства

Джерело: розроблено авторами за [2].

References:

1. Svarog (2018), Mizhnarodni standarti finansovoyi zvitnosti ta buhgalterskogo obliku [International Financial Reporting and Accounting Standards], Svarog, Kyiv, Ukraine.
2. Butynets, T. A. (2014), Problemy teorii ta metodologii buhgalterskogo obliku, kontrolyu i analizu [Problems of theory and methodology of record-keeping, control and analysis], Zhitomyir. derzh. tehnol. un-t., Zhitomyir, Ukraine.
3. Bondar, N. N. (2007), Ekonomika predpriyatiya [Economy of enterprise], Bibliogr, Kyiv, Ukraine.
4. Vakhryshyna, M. A. (2015), Analiz finansovoy otchetnosti [Analysis of financial soundness], Vuzovskiy uchebnik, NITs INFRA-M, Moscow, Russia.
5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2000), The Law of Ukraine "About a record-keeping and financial reporting in Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (Accessed 11 November 2018).
6. Nechai, N. M. (2015), Oblikova polityka: navchalnyy posibnyk [Registration politics: train aid], Znannya, Kyiv, Ukraine.
7. Savytska, H.V. (2009), Ekonomichnyy analiz diyalnosti pidpriemstva [Economic analysis of activity of enterprise], Znannya, Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 13.11.2019 р.